

LA BONDAT DE LES CONSULTES

Josep-Maria Terricabras

M'alegra molt saber que l'alcalde Hereu ja troba bé que es facin consultes populars. Ara mateix en té engegada una, amb bastant rebombori tècnic i mediàtic, per decidir en què s'ha de convertir la Diagonal, si és que ha de canviar.

Em sorprèn, però, que es consulti a la població una qüestió tècnica que correspon més aviat als urbanistes: o és que ells no saben què s'ha de fer i ho hauran de decidir els que no tenen ni coneixements ni responsabilitat sobre el tema? També és sorprenent tanta alegria econòmica en un moment de crisi galopant: la preparació, els cent vuit punts de votació i l'execució de la consulta són una empresa gran i cara. I les obres, és clar, si es fan. Quan es faran i què costaran llavors? S'han de plantejar ara? Les assumirà qualsevol equip de govern de l'Ajuntament?

No estic pas en contra de preguntar els ciutadans. Més aviat ho estava l'Ajuntament de Barcelona que no va preguntar res per fer els Jocs del 92 o per al Fòrum i per al districte 22@, que tants dubtes i negocis ha plantejat. Però, no me'n queixo: els grecs ja ens van ensenyar que les qüestions tècniques – referides, per exemple, a la guerra, a la protecció i organització de la ciutat– no es discuteixen entre tots, sinó que es posen en mans d'algú que en sàpiga de debò, i després se li'n demanen comptes. En canvi, els afers més importants, els que no tenen una resolució tècnicament definida –i que per això són més vagues i més opinables–, han de quedar oberts a la participació i a l'opinió pública, com quan es debat sobre l'educació de la joventut o sobre el sentit de la justícia.

Sembla que l'Ajuntament de Barcelona ho vol fer a l'inrevés: preguntar allò que correspon als tècnics i no preguntar a la ciutadania sobre el seu futur nacional. Però, la pregunta de la Diagonal, ¿portarà enlloc? Que hi hagi tres opcions facilitada que s'anul·lin entre elles i que puguin acabar decidint els tècnics, que és per on s'havia de començar. La consulta sobre la independència toca molt més de peus a terra que la de la Diagonal o que el somni dels Jocs Olímpics del 2020.